

«Wees getrouw tot de dood en Ik zal u geven de kroon des levens»

De meest noodzakelijke boodschap voor de Kerk vandaag

De kerk in Smyrna is de enige, samen met die van Philadelphia, die geen enkele vermaning of waarschuwing ontvangt. De Heer spreekt alleen woorden van bemoediging en hoop. Het was een voorbeeldige gemeente. En we vragen ons af: Wat was het geheim van zijn goede geestelijke gezondheid?

Het antwoord is heel simpel, maar moeilijk toe te passen: **zijn houding ten opzichte van het lijden**. Ze waren christenen uit één stuk, eerlijk en oprecht. Om deze reden waren ze bereid de prijs voor het volgen van Christus te betalen tot het einde. Ze werden getest en goedgekeurd. Lijden als christen is zwaar, maar het heeft een reinigende, zuiverende werking op ons geloof (1 Petr. 1:6-7). Daarom is de boodschap van de Heer aan deze kerk zeer relevant voor ons vandaag, nu God's volk over de hele wereld (inclusief het *vrije* Westen) te maken krijgt met duidelijke antichristelijke vijandigheid.

De gelovigen in Smyrna maakten grote verdrukking door. Tegenstand en vervolging van de invloedrijke joodse gemeenschap hadden hen tot armoede geleid; ze hadden geleden onder de plundering van hun eigendommen en andere vormen van onrechtvaardigheid. En toch zegt de Heer tegen hen: «*Ik weet uw armoede, hoewel gij rijk zijt*» (Op. 2:9). Wat een goddelijke paradox! Ze waren geruïneerd, maar ze waren rijk in Christus, «als niets hebbend en toch alles bezittend» (2 Kor. 6:10).

Te midden van deze buitengewoon moeilijke situatie -en met het vooruitzicht dat de Heer zelf verkondigde dat het erger zou worden- krijgen ze een belofte, een juweel voor christenen van alle tijden: «Wees getrouw tot de dood en Ik zal u geven de kroon des levens» (Op. 2:10).

We worden geconfronteerd met een van de *meest uit het hoofd geleerde* verzen in de hele Bijbel, maar het zou ook een van de *meest geïnternaliseerde* verzen moeten zijn, we moeten het de onze maken wanneer dat nodig is. Hoe kan dit bereikt worden?

Laten we eens kijken hoe de belofte wordt omkaderd door een **bredere aansporing tot volharding en trouw**: «Wees niet bevreesd voor hetgeen gij lijden zult. Zie, de duivel zal sommigen uwer in de gevangenis werpen, opdat gij verzocht wordt, en gij zult een verdrukking hebben van tien dagen... Wie overwint, zal van de tweede dood geen schade lijden.» (Op. 2:10-11).

De geïnspireerde tekst toont ons de sleutels tot dit doorzettingsvermogen:

1. Moed: «Wees niet bevreesd»

Het christelijk leven is een strijd die niet geschikt is voor lafaards. Het eerste wat de gelovigen in Smyrna te horen kregen, was hetzelfde wat de patriarchen en profeten hoorden: «**wees niet bevreesd**». Deze woorden bevatten zowel aanmoediging als aansporing tot inspanning en moed. Het is ook een absolute, nadrukkelijke aansporing: «Vrees **geen** der dingen» (Op. 2:10 SV-RJ). Er is geen ruimte voor uitzonderingen: “Niets te vrezen” is het devies van de gelovige.

2. Een juiste kijk op de huidige verdrukking

Op het moment van beproeving is het erg belangrijk om enkele fundamentele feiten in hun meest letterlijke zin te onthouden; ze vormen de basis, het fundament dat ons ondersteunt en voorkomt dat we instorten. Ze hebben te maken met *de oorsprong* en *de duur* van het proces.

Wat betreft **de oorsprong, de test komt van Satan**: «Zie, de duivel zal sommigen uwer in de gevangenis werpen, opdat gij verzocht wordt» (Op. 2:10). Er is geen reden om God de schuld te geven van de situatie. Een zorgvuldige lezing van het boek Handelingen laat ons zien hoe actief de vijand van onze ziel is en hoe sterk hij zich verzet tegen de voortgang van het evangelie. Deze geestelijke strijd is des te intenser naarmate het getuigenis van de gelovige (of de kerk) bloeit. Het licht van de gemeente in Smyrna was te verontrustend.

Wat betreft **de duur, is de test beperkt**. Lijden en vervolging hebben altijd een einddatum. De uitdrukking «van tien dagen» (Op. 2:10) herinnert ons eraan dat niemand behalve de Almachtige God het laatste woord heeft. Er zal een “*elfde dag*” zijn, de dag waarop de verdrukking zal eindigen. Nu leven we in een wereld vol kwaad, maar niet zonder controle; een wereld vol duisternis, maar niet zonder hoop.

De kerk van Smyrna zou het martelaarschap ondergaan van haar predikant, Polycarpus, een rechtstreekse discipel van Johannes, verbrand op de brandstapel. Maar dit martelaarschap is een van de meest voorbeeldige pagina's in de kerkgeschiedenis. Het directe getuigenis van Polycarpus, vol schokkende details, is als een geloofsvlag die in de geschiedenis wappert tot onze bemoediging. Sterker nog, in beproevingen ontdekken we meer dan waar dan ook de kracht van God om *tegenslagen om te zetten in kansen*. God is een specialist in het *recyclen* van slechte situaties en ze om te zetten in goede. In de woorden van Paulus: «God doet alle dingen medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben» (Rom. 8:28).

3. De garantie van de verrezen Christus: «Ik weet»

De manier waarop de boodschap aan de kerk in Smyrna begint, is bijzonder betekenisvol. Christus stelt zich voor als de verrezene: **«Dit zegt de eerste en de laatste, die dood geweest is en levend geworden»** (Op. 2:8). Een uniek kennismakingskaartje dat op geen van de andere brieven voorkomt! Het is niet toevallig. **De kracht van de opgestane Christus is wat de lijdende kerk het meest nodig had (en heeft).**

De overwinning van Christus aan het kruis en zijn opstanding garanderen ons dat **Hij voor en met ons is**. De uitspraak «Ik weet uw verdrukking...» (Op. 2:9) verwijst niet alleen naar *informatieve kennis*, maar naar *ervaringskennis* omdat «in al hun benauwdheid was ook Hij benauwd» (Jes. 63:9). Het besef van de aanwezigheid van Christus aan onze zijde transformeert alles.

We zijn onder de indruk dat de vuurtoren van de kerk van Smyrna tot op de dag van vandaag nog steeds schijnt. De vlam van het evangelie leeft voort in het moderne Izmir. Wat een uitdaging en wat een krachtige bemoediging voor ons vandaag! Het “geheim” hiervan is ook het onze: het verlangen om *voor Christus te leven* brengt de bereidheid mee om *voor Christus te lijden*, want «een slaaf staat niet boven zijn heer» (Joh. 13:16). Maar we zijn niet alleen en we worstelen ook niet zonder hoop. De vervolgde kerk vandaag -en elke discipel van Christus- vat moed en gaat gesterkt door de stralende woorden van de Verrezene. Zijn krachtige maar tedere woorden resoneren in ons hart: **«Wees getrouw tot de dood en Ik zal u geven de kroon des levens»**. Ongetwijfeld de meest noodzakelijke boodschap voor de Kerk vandaag.

Dr. Pablo Martínez

Dr. Pablo Martínez is psychiater en werkt momenteel in een privépraktijk in Barcelona (Meer informatie: [Medicine of the Person](#)). Hij vervult een gewaardeerde bediening als spreker en leraar in veel Europese landen over onderwerpen als “denken en geloof”, “de therapeutische waarde van het evangelie in emotionele problemen” of “zorg voor jezelf”. Zijn boeken over dergelijke kwesties zijn vertaald in 16 talen. Hij doceert pastoraaltheologie en ook zijn bediening als bijbelleraar wordt zeer gewaardeerd. Hij is erevoorzitter van de Grupos Bíblicos Universitarios (GBU - IFES) in Spanje.

De website **Christelijk Denken** geeft informatie over het literaire werk van Dr. Pablo Martínez en zijn vader Ds. José M. Martínez. Door dit werk stroomt de christelijke denkwijze van de auteurs over een breed scala aan onderwerpen; theologische, psychologische en ethische vraagstukken worden vanuit bijbels perspectief bekeken met een relevante en praktische toepassing op actuele problemen.

Copyright © 2023, Dr. Pablo Martínez

*Integrale reproductie, zonder wijzigingen, van dit artikel is toegestaan
wanneer de naam van de auteur en de bron worden vermeld
(<https://christian-thought.org/nl/>)*